

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Verbo Dei Libri Tres

Helm, Heinrich

Coloniae, 1560

VD16 H 1736

Ecclesia Dei nonnunquam aliqua externa uariat. Caput XLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30114

tensum dati, & opera eorum mala, ideo lucem odiunt, dili- *Ioan. 3.*
 gunt malū, & odio habēt bonū, vt dicit propheta. Ex abū- *Mich. 3.*
 dantia cordis sui mali, mala ista verba eructant: Quid autē *Matt. 12.*
 ad nos istius spurij Goliad exprobatōes, vel istius Rap- *4. Reg. 18.*
 faces blasphemix? Simus cordati fient qui non audiunt, & *1. Reg. 17.*
 nō habēt in ore suo redargutiones: Laus Deo, qui expro- *Psal. 37.*
 bratorem illum & blasphemum prostrauit, spiritu oris sui *2. Thes. 2.*
 occidit, caput eius amputauit, os eius iniqua loquentis ob *Psal. 62.*
 struxit. Sic omnis iniquitas opilet os suū. Sic laqueus con- *Eesai. 106.*
 tritus est, & nos liberati sumus. Sed & mater ecclesia, per *Psal. 123.*
 sponsum suū Christum, de manibus inimicorum suorum
 est vindicata.

Ecclesia Dei nonnunquam aliqua externa variat.

Caput XLII.

ET si ecclesia Dei nonnunquā variat vel immutat ritus, A
 quosdā & ordinationes, non hoc auctoritatem eius
 labefactat, nec probro ei dari debet, aut vitio. Nam in hoc
 Deū imitatur: qui omnia veteris testamenti sacramēta, oēs
 item cæremonias, quando venit tēporis plenitudo, in quo *Galat. 4.*
 deus filiū suū misit in terris, qui legē, impleuit, abrogauit *Phil.*
 & meliora, perfectiora, ac viciniora salutis instituit, vt Apo Col.
 stolis in fide & veritate erudiens nos, irrefragabiliter pro *Heb.*
 bat ad Gal. Philip. Collos. & Hebreos. Sic spiritus sanctus
 qui manet in ecclesia in æternū, & omnē in ea veritatē do- *Ioan. 14.*
 cet, eamq; regit, multa pro vtilitate, necessitate & exigen- *Ioan. 16.*
 tia temporis, locorum, caufarum, personarumq; alterat,
 mutat, ordinat præcipit & prohibet

Sic apud patres in priori testamento, in quadraginta an B
 nis nullus circūcisionem accepit in deserto, quā sub æter- *Iosue. 5.*
 næ damnationis tamen & vitæ interminatione, Deus acci- *Gen. 17.*
 piendam præceperat infantis die octauo. Nemini offerre *Deut. 12.*
 licuit, nisi in loco isto vbi erat arca Dei. Alibi nihilomin⁹

K Samuel

Samuel obtulit 1. Reg. 7. Et æmulator legis perfectissimus Helias. 3. Regum. 18. Nihil operis seruilis fieri licuit in sabbato. Exodi vigesimo, Deuteron. quinto, Matthæi duodecimo, Rom. 2. Luc. 6. & 13. Ioan. 5. 7. 9. At hic facta est declaratio, & moderatio & variatio quædam, 1. Mach. 2. Ab initio Deus, vni viro vnam vxorem dedit, Gene. 2. Iudæi & sanctissimi quoque patres, plures habuerunt, vt verus testamentum affatim testatur. Euangelium ad institutionem Dei primam reuertitur. Lex libellum repudij permittit & aliam accipere vxorem, Euangelium non permittit vxorem à viro discedere, nisi propter fornicationem. Sic nihilominus, quod vterque maneat innuptus, & sine compare, nisi vnus eorum mortuus fuerit, & nisi reconcilientur. Matth. decimonono, Rom. 10. Luc. 16. Roman. 7. 1. Corrinth. 7. Nemo debuit alterius tribus vxorem ducere: huius alteratio fit in tribu Benjamin, vt videre est in iudicij libro. Eius agni paschalis omnibus præcipitur, quartadecima die primi mensis ad vespæram. Et hic alteratio facta est, vt in numeris cernere est. Numer. 9. Mundi solummodo agnum paschalem comedere poterant, dispensabatur in hoc, per Ezechiam regem Iudæorum. Deus in paradiso, solummodo fructus homini dedit in cibum. Post diluuium, vsus piscium & animalium omnium (excepto quod sanguinem non commederent) est hominibus concessus. Verum in leuitico multorum animalium & piscium vsus prohibetur. Postea cum à maledicto legis per Christum essemus liberati, dictum est Petro, quod nullus cibus est communis & immundus, sed omnia esse munda mundis. Non multo post tamen visum fuit spiritui sancto & apostolis vtile & necessarium, vt gentiles à suffocato abstinerent & sanguine. At hæc quoque spiritus sancti & apostolorum ordinatio & sanctio, nunc prorsus est abrogata in ecclesia catho-

catholica-Moabitis, ecclesiæ ingressus prohibetur in æternum: sed Ruth Moabitis templum Dei ingressa est, & omnis generatio eius post eam.

In Euangelio uariationes sunt factæ.

Cap. XLIII.

IN lege fidei, regali, & perfectæ libertatis euangelicæ nō paucas legimus factas mutationes. Christus vno tempore remandauit apostolis, ne gentibus euangelizarent regnū Dei ut saluē fierent, cū dat⁹ esset in lucē & reuelationē gētiū ut esset in salutē vsq; ad extremū terræ. Verū cū cepisset facere & docere, in aprico tñ est, quōd ipse gētes docuit, teste euāgelista Ioanne. Imō, ascēdens in cælū præcepit eis, ut in orbem vniuersum irēt, & omni creaturæ euāgelizaret, dicēs: qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit: Psal. 18. Mat. 28. Ro. 16. Act. 1. 14. 15. Rom. 10. & 15. Gal. 1. 2. Eph. 1. 2. 3. Prohibuit apostolus, ne dicerent ipsum esse Iesum Christū: oppositum ipse fecit, affirmans quōd esset filius Dei benedicti & viui. Sed & apostoli hoc longē lateq; prædicauerūt vsq; ad fines terræ. Christus iussit per expressa verba baptizare credētes, in noīe patris & filij & spiritus sancti. Apostoli accepto spiritu sancto, q̄ eos oēm veritatē docuit, hac verborū forma relicta, baptizabant aliquādiu in noīe Iesu Chri, Ac. 2. 8. 10. 19. Ecclesia verō post tēpora apostolorū, forma à Chro expressa vitur. An Hierusalē, credētes mēsa Dñi participabāt post missionē spiritus sancti sub vna specie, iuxta illud in actis. Cōuersi in die pētecostes ad exhortationē apostoli Petri, erāt perseverātes in doctrina apostolorū. Ecce obseruatio euāgelij. Deīde perseverauerūt in cōmunicatione fractiōis panis. Sed panis quē frāgim⁹, utiq; participatio corporis Chri est. Et nullāhīc de calice Lucas facit mētionē, in minimo qdē iota. Vnde constat ex hoc loco, q̄ apostoli accepto S. sancto sub vna specie sacramētū altaris populo distribuerunt. Ut oēs docto-

Matth. 10.

Esa. 46.

Luc. 2.

Ioan. 4.

& 12.

Matt. 16.

Rom. 8.

Luc. 19.

Rom. 14.

Act. 2. 3.

Matt. 28.

Act. 2.

1. Cor. 10.

K 2 res